

Gazeta învățămîntului

organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

ANUL IX, Nr. 436

Vineri 20 septembrie 1957

4 PAGINI 25 BANI

In acest număr:

SUCCESE ale școlii sovietice în politehnizarea învățămîntului

PLANUL de învățămînt în perioada de tranziție

MAI MULTĂ GRIJĂ bibliotecilor școlare

LECTII improvizate

CALENDAR, ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE, ȘTIRI

ȘCOALA mai aproape de viață

Aplicînd prevederile Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, numeroși învățători și profesori au acordat în anul școlar trecut o mare atenție apropiării școlii de viață, legînd cunoștințele teoretice pe care le-au predat de activitatea productivă în domeniul industriei și agriculturii și organizînd cu pricepere practica elevilor în laboratoare și pe loturile experimentale. În atelierelor școlare sau direct în producție.

Experiența arată că introducerea elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală a contribuit la înarmarea elevilor cu cunoștințe bine întemeiate asupra bazelor științelor. Examenle de sfîrșit de an, ca și examenle de admitere în clasa a VIII-a și de maturitate au arătat că numeroși elevi știu cum se aplică în activitatea productivă legile științifice pe care le-au studiat la fizică, chimie, biologie, matematică, pot să aplice cunoștințele lor în rezolvarea unor probleme cu conținut practic. Totodată, activitatea practică i-a ajutat pe elevi să dobîndească deprinderi folositoare de muncă. În cadrul expozițiilor de sfîrșit de an organizate în școli au fost prezentate numeroase obiecte — piese, aparate, machete, modele etc. — lucrate cu precizie și pricepere, care dovedesc că în orele de lucru manual, la lucrările practice în atelierelor școlare sau în întreprinderile elevii au dobîndit unele priceperi de muncă ce le vor fi utile în viață, în producție. Recoltele culese de pe loturile experimentale au arătat, de asemenea, că elevii au dobîndit deprinderi valoroase de muncă agricolă.

exemplu noi privind aplicarea cunoștințelor teoretice în munca productivă, de a rezolva cu elevii mai multe probleme cu conținut practic, cu date culese din activitatea în industrie și agricultură. Trebuie acordată o atenție mai mare conținutului și metodelor lecțiilor de lucru manual, evitîndu-se caracterul îngust, mesleșugăresc pe care l-au avut de multe ori acestea în cursul anului care a trecut.

De cea mai mare importanță pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică este activitatea în atelierelor școlare. Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat măsuri pentru extinderea acestora și îmbunătățirea muncii în cadrul lor. Astfel, se vor introduce lucrări practice de atelier la un număr de 200 de școli de 7 ani și medii. S-au alcătuit noi programe pentru lucrările practice agricole la clasele V-VII și pentru lucrările de atelier la clasele V-XI. S-au luat măsuri pentru înzestrarea atelierelor școlare din fond central sau cu ajutorul ministerelor și instituțiilor centrale. Este necesar ca secțiile de învățămînt și cultură și directorii școlilor să asigure și prin mijloace locale utilizarea atelierelor școlare și buna desfășurare a activității elevilor în ateliere.

BUNĂ DIMINEAȚA, MIHAELA! E PRIMA TA ZI DE ȘCOALĂ!

A ÎNCEPUT ANUL ȘCOLAR

Un dar pentru elevii din Slobozia

Grupuri de copii gălăgioși se îndreaptă dis-de-dimineată către cele patru școli ale orașului Slobozia. Prin larma și veselia lor vestesc începutul unui nou an de învățatură. Un vînt de toamnă, rădînd adie pe ulițele orașului și răstîrînd coștele școlărilor îmbrăcate în uniformă, face să fluture cravatele roșii.

Mă apropii de un grup de elevi „mari”, de 14-15 ani, cu care mă împrietenesc repede. Sînt foarte veseli și curioși în același timp: abia așteaptă să înceapă lecțiile în școala lor nouă, pe care au primit-o în dar odată cu deschiderea anului.

În adevăr, orașul Slobozia are acum o școală medie nouă, frumoasă și luminoasă, cu săli de clasă încăpătoare, cu laboratoare, cu o sală de lectură, cu încăperi pentru desfășurarea activității în cercuri etc.

Ajunși împreună cu băieții, la poartă școlii noi. E drept: au de ce să fie mîndri elevii! Clădirea în care

vor învăța de azi înainte se ridică elegant și impunătoare, în mijlocul unei curți mari. Interiorul, vopsit în culori plăcute, îi creează o bună dispoziție și te îndeamnă să calci ușor, atent la tot ceea ce vezi în jur.

Tovarășii mei, elevii, admiră, se înflăcărează repede și discută cu aripă despre ce frumos! Apoi mă informează: „Anul acesta avem și o cantină — restaurant; avem și un internat spațios.”

La școala medie din Slobozia există și în anul trecut o cantină. Dar ea funcționa într-o clădire necorespunzătoare și era compusă doar dintr-o bucătărie și o sufragerie mică și friguroasă, cu mobilier vechi. Noua cantină a școlii, la care vor lua masa peste 100 de elevi și o mare parte a cadrelor didactice din localitate, cuprinde mai multe săli de mese, o bucătărie spațioasă, cămară și alte încăperi pentru depozitarea zarzavaturilor și legumelor necesare pentru asigurarea hranei elevilor, recolte de pe cele 3 ha ale terenului agricol al școlii.

Pînă nu de mult, școala întîmpina mari greutăți în ceea ce privește cazarea elevilor, care locuiau la gaze de comune. Acum, în fostul local al școlii se amenajează dormitoare pentru băieți, camera pedagogului, spălătorie etc. Acțiunea va fi finalizată în curînd în internat la fel de confortabil.

Părinții elevilor, au îndrăgit școala și o sprijină din ce în ce mai mult. La chemarea directorului școlii, ca pe stradă nepavată ce duce spre noul local de școală să se facă un trotuar, numeroși părinți și-au luat angajamentul să-și dea concursul prin muncă voluntară. Printre cei dinții care s-au oferit să participe la această acțiune sînt tovarășii Vasile Smarandă, deputat în Marea Adunare Națională, Dumitru Nițu, președintele gospodăriei agricole colective din satul Mărculești, Ion Mitea, muncitor cefest, gospodina Elena Dragomir și mulți alții.

În fiecare lucru pe care-l văd, pe care-l aud la școală se simte dragostea părintească, atenția cu care sînt înconjurăți elevii, grija pentru a li se crea condiții cât mai bune de viață, de învățatură.

PRIMA LECȚIE de istorie

Primele ore, primele lecții din primele zile ale anului școlar au fost așteptate cu emoție și de elevii clasei a X-a, deși le-au trăit de altădată ori pînă acum. E adevărat — dar vezi că anul acesta ei sînt cei mai mari din școală.

Colegi de altădată ai, elevii clasei a X-a „B” a școlii „Tudor Vladimirescu” din Tr. Iu s-au reîntîlnit cu multă bucurie. La fel ca toți ceilalți elevi din toate școlile, sîntu pozitivi cum au petrecut vacanța, pe unde au fost, ce lucruri noi și interesante au văzut. La internat, discuțiile, care inevitabil nu s-au terminat o zi întraud, au continuat seara, pe șontie.

— Profesorii vor fi aceiași?
— Am auzit că materia de istorie și nu mi se pare chiar așa.
— Sîntare așa mai mare clasă din școală; la anul tot noi vom fi mai mari...

...Au reînceput lecțiile. În fiecare profesor elevii și-au reînălțat din nou din anii trecuți și au făcut cu ei tot felul de planuri pentru munca ce începe acum: pentru lucrările în atelier sau pe lot, pentru excursiile viitoare, pentru acțiunile în cercuri.

Dar ora de istorie a fost așteptată în mod deosebit: era reînălțarea cu profesora dirigintă, tovarășa Aurelia Constantin, nescu, căreia li-au adus an în urmă an atîtea bucurii și altele... necazuri.

Prima oră de istorie a mai avut și o altă semnificație. La sfîrșitul anului școlar trecut, o dată cu serbarea de sfîrșit Je au, un eveniment deosebit s-a petrecut în viața școlii: a primit numele lui Tudor Vladimirescu. Discuția de la ora de istorie s-a purtat toată asupra personalității acestui mare erou al poporului nostru, asupra luptei pe care a dăru-o poporul sub conducerea lui, a cauzelor care au determinat-o și a evenimentelor care au urmat. Discuția a arătat că cele învățate în anul trecut s-au înălțat din nou în memoria elevilor. Ei cunosc istoria patriei și sînt mîndri că școala lor poartă numele lui Tudor.

Porînd la muncă într-un nou an școlar, ei sînt hotărîți să arate că știu să cîntească acest nume.

I. AL. VLADIMIR

Prin grija gospodarilor orașului

În școlile orașului Ploiești ca și în majoritatea școlilor din țară, elevii și-au reînceput învățătura în condiții mai bune decît în anii trecuți, în școli curate, luminoase, bine înzestrate.

Bunii gospodari știu că lucrurile făcute din timp aduc întotdeauna mult folos. De aceea, gospodarii orașului Ploiești — membri ai comitetului executiv al sfatului popular orașenesc — s-au îngrijit serios, în perioada vacanței, de cel mai buna pregătire a școlilor pentru reluarea activității didactice. Și rezultatele sînt demne de toată lauda: s-a construit un nou local de școală de 7 ani, nr. 15; s-au construit numeroase săli noi de clase (la școlile de 7 ani nr. 20, nr. 19 etc.); s-au înzestrat o serie de școli cu mobilier nou; lucrările de amenajare și reparații la unitățile școlare existente au fost terminate încă în luna august; toate școlile au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarnă; s-au luat măsuri pentru aprovizionarea elevilor cu manuale și rechizite școlare.

De toate aceste probleme s-au ocupat îndeaproape membrii comitetului executiv al sfatului popular — și îndeosebi tov. I. Vidroiu, președintele comitetului — care au mobilizat în ajutorul școlilor și o serie de întreprinderi industriale și au stimulat acțiunile frumoase ale părinților elevilor. Astfel, bunsoara, comitetul de părinți de la școala medie nr. 4 a luat inițiativa construirii cu mijloace proprii a unui atelier de tâmplărie și lăcătușerie. Comitetul executiv l-a încurajat, iar atunci cînd a fost nevoie, i-a procurat unele materiale de construcție și mină de lucru. Aceiași atenție a acordat-o comitetul executiv și inițiativei luate de Rafinăria nr. 1, atelierelor C.F.R. și uzinei „1 Mai”, de a construi ateliere școlare.

În colaborare cu conducerea întreprinderilor s-au organizat cantine

„Tanügyi Ujság”

Presă noastră pedagogică s-a îmbogățit cu o nouă publicație: a apărut „TANÜGYI UJSÁG”, organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R.

Ca urmare a dezvoltării școlilor cu limba de predare maghiară, a creșterii și nevoia unui schimb larg de experiență în condițiile specifice unui învățămînt național în formă și socialist în conținut, „Tanügyi Ujság” va implini aceste cerințe. Gazeta se adresează pedagogilor din instituțiile preșcolare, din școlile elementare și medii și din facultățile cu limba de predare maghiară. Ea va juca un rol activ în lupta pentru întărirea muncii de instruire a elevilor, de educare a tineretului în spiritul patriotismului, al internaționalismului proletar și al umanismului socialist; va aduce să descopere, în experiența profesorilor și învățătorilor maghiari, cele mai bune metode de predare și să le transforme într-un bun al tuturor pedagogilor; va înlesni dezvoltarea tradițiilor înaintate ale unor școli maghiare de pe teritoriul patriei noastre cu o vechime de secole — cum sînt o serie de școli din Tirgu Mureș, Cluj, Satu Mare, Zalău, Aiud — în care au predat și muncit numeroși profesori progresiști; va fi o tribună de luptă în promovarea ideilor lui Petöfi, Ady Endre, Kossuth, Jozsef Attila pentru înfrîngerea popoarelor maghiari și romini. „Tanügyi Ujság” va răspîndi părerile, criticile și sugestiile cititorilor săi se va ocupa de problemele sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

Colectivul „Gazetei Învățămîntului” urează confratelui său mult succes în lupta comunistă pentru ridicarea conștiinței și nivelului învățămîntului, pentru desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră.

G.H. FLEANCU

P. FURTUNA

Bimileniul OVIDIU

colindul ca pe unul dintre cei mai mari poezi ai tradiției latine. Scrierile evului mediu îl fac cunoscut: Chretien de Troyes alege cele mai frumoase părți din Ars amandi și Metamorfoze, pe care le traduce, în grandioasa epopee dantiană Il lium de Ovidiu în locul din de ficțiune unde se chinuiau învațății antici.

Renasterea a acordat operele ovidiene o largă audiență. Deschizătorul de drum, Boccaccio, o folosește ca izvor, de asemenea, înțeleptul featural modern, Shakespeare. Faimoasele epistole — Heroidele — au fost mult citite și des imitate.

Nemuritorul Goethe aduce pe legendarii Philomon și Baucis ai Metamorfozelor în partea finală a operei Faust.

Schiller îl considera pe Ovidiu un poet plin de savoare sentimentală.

Pe acest mare roman, pe ilustrul reprezentant al culturii antice, îl revendică ca pe un strămoș, primul poet al meleagurilor noastre. El a transmis posterității puținele, dar primelii stiri despre locurile și oamenii în mijlocul cărora și-a creat ultimele cântece.

Deși contemporanul lui de pe malurile Pontului Euxin nu l-au înțeles prea mult, urmașii au căutat să se apropie din ce în ce mai mult de acest Ovidiu.

Miron Costin cunoaște pe acest roman de mare talent; eruditul Hășdeu traduce din opera ovidiană. Vasile Alecsandri face din Ovidiu eroul unei din dramele sale. Frumoasele notașii despre geneza lumii, poveștile pline de farmec și gingașie ale metamorfozelor lui Echo, a lui Narcis, fermecătoarea legendă a Medeei, a lui Orfeu și mai ales descrierea minunată a apoteozelor Romei de marmură ne comunică cu multă măiestrie marile dimensiuni ale gândirii antice. Drama care l-a zădărnicit viața nu l-a susținut muzelor!

„Eu simt aceea barbară și crudă
Că nu simt precupul de nici unul”.

Intreaga atmosferă rece și încremenită a moartei. Dar și acolo ar vrea

„să nu lina anșat de țara scită
În copia calului bistonian,
Să nu calce cenusa rău înropată.
Și nici dacă mai rămâne ureo simțire
După moarte, umbra sarmatică
Să nu împădinească năutul meu”.

Poate ar fi fost mai bine să vină
Centurionul pe porunca de moarte, sau
Să fi primit vizita doctorului ce des-
chide câteva clipe virale condamnării,
sau să fi lăsat opera împăratului
preamărind-l pentru tratamentul
de-a-îi trimis... „acolo unde s-au dus
regele Ancus și Tullius”.

El nu poate uita Roma, patria și pe
soția sa; toate îi sferdelesc amintirea
și dorul îi măcină. O lungă scrisoare
către Cezar rămâne fără rezultat. A-
saltează pe prieteni și pe cunoscuți
cu scrisori în care îl imploră să în-
tervină ca să i se schimbe măcar lo-
cul surghiunului. De la Roma sosește
vești din ce în ce mai triste. Fostul
său prieten Casius Severus încerca
să îl soție, pe Fabia. Pe acest om
„cu sufletul uns cu fere de nădăruț”
l blestemă să alba aceeași soartă ca
el. Albinovanus Celsus care l-a îm-
necat să se sinucidă la Roma, a murit.
Sinuciderea învâltită în mister
a lui Fabius Maximus, ultimul
prieteni, face să i piară ul-
tima speranță. Incepe drumul lung
și greu al resemnării. Toate năsture
reînnoașterii și revederii căzând,
pe pământul său; din ele vor rădări
poate flori mai frumoase decât „peti-
tul searbad” și rece, iar „copacii chir-
ci și de selet” vor rădăci mai mindri
bragi spre cer. Bucuri rezumătorii
și face loc: „lată-n a geților țară-să”.
Ei bine, să mor printre dinsti. / Bine-
l îmbrățișează speranța / Ce te ajută /
Să socotești ca va fi / Ceea ce lu-i
dorăși!

Strigătul de dezădărire este acce-
rit și uitat, „apoi urmează țărta de a
și să renunși la speranță”. Poetul în-
tră din nou în grația muzelor. Con-
tinuă și refacă „Pastelul”. În care simt
dăncările sărbătorii și dăncările
romani. Se apropie mai mult de locu-
riile și oamenii în mijlocul cărora tră-
iește. Învață limba și ascultă povești.
Oamenii nu simt așa de răi. Viața sălba-
tică pe care o dăc de încrețite frun-
ze, grele și rezemată, dar sufletele lor
e cald, cald ca soarele ce străluce sozii
peșterii de aur din acvoriile Romei.
Amintirile nu-i mai doboră. Acum îl
interesează viața, locurile și credința
acestor oameni care l-au dorit
dragi. De la Roma sosește vestea
lui Octavian August. Urmează o perioadă
sombură a domniei lui Tiberiu. Putea
oare veni iertarea pentru surghiunul
de la Tiberia și Lavinia nu va oșni
nicodată iertare. Se apropie și mai
mult de oameni și locuri. Scriso-
are al, face chiar poezii pe care bar-
barii și sălbaticii locuitori le ascultă
brăzii de muzica lor. Regele Cotus al
geților îl apreciază și-l respectă. Este
incoronat ca cetățean de onoare al
Tomisului și cetățean privilegiat al
intregii Peninsula. „Îmi spănește al
meu suflet prin artă” — spune poetul
în Tristia. Se rădăse. Gădise ade-
vărul și al năsture sale, fondăria mu-
zeelor. Nu-i mai mistuiau dorurile
din dănc. Cenușa rădăse undeva, la
Iund, și depărările erau înșite de
amintirile uitale. Si ca ultimă știri,
aruncat cu frunzele celor ce l-au
uitat. „Eu de pildă, lăsat de a mea
țară de voi și de casă, după ce mi
jusesse rădăit tot ce putură să mi ia,
eu mi găsesc și iovarăși și bucurii
în talentu-mi”.

Atunci trecuți anii. Poetul a îm-
brățișat viața. Totul dintr-o dată
întrele s-au stins în el și simte că arde
o singură lucrare: tortă talentului
care va lumina peste veacuri și
veacuri. „Poate cu patosul crunt să mi
ia oricine viața. Însă chiar după ce
mor, gloria mea va trăi. Cât timp răz-
boinică Roma eternă vedea-oa supușă
pe colinele și lumea, eu voi fi cînt”.
Și într-adevăr, împărății și zeii au
murit. Dar marelui poet latin, mort pe
meleagurile patriei noastre, trăiește.
Tortă lui a străpuns veacurile și lu-
minează încă.

GEORGE VOINEA

„Marginea Știței, un loc încremenit
unde pământul e sterc și trist
fără roade și fără conaci.
Acolo locuiesc frigul rebegilor,
spaima, paloarea și foamea
rămindă”.

Sint cuvintele poetului despre îtra-
mul pe care avea să poposească. Drumul
e lung și greu. Apa dușmănoasă a
Adriaticii înghețiază drumul. Obosi-
t, cu sufletul greu și plin de amă-
rădune, după trei luni de drum — no-
tembre anul 8, februarie anul 9 —
ajunge pe meleagurile Știței. Drumul
lung și obositor, pământul sălbatic și
gerul năvărnic îl fac să se creadă
la capătul lumii. „Pământul cel mai
apropiat de stelele Ursel Erimantide
Marl, pământul încremenit de ger”.

Chinul depărării îl smulge un strigăt
de dezădărire și uimire. „Val ce
apropoaze de mine marginile lumii!”

Plecat din frumoasele arădine ale
Romei, din vilele de marmură albă
și vioare, Tomisul îl pare un tînut al
omorilor. Locuitorii mai repede „îl not
asemăna cu lupii” — spune poetul
O nelsemnată garzizoană romană pă-
zește Tomisul. Cînd înghetață Istrul,
sarmații și bastanții năvălesc jefuind
și prljind orașul. Locuitorii se ană-
pă cu îndrărie. Năvălirile sînt dese.
Tomitanii sînt într-o mină plugui și în
cealaltă sabă. Această viață de ta-
bără l-a făcut mohorât și dușmănos:
„cu priure crudă, glas sălbatic, ade-

„Error”, greșala despre care nu
spune nicodată totul, trebuie să fi
constat în participarea la vreunul din
scandalurile familiei imperiale, scan-
daluri frecvente ce lăsu în urmă dă-
de stănc. Oricare ar fi fost motivele,
faptul istoric rămîne împlinit și noi
am primit pe meleagurile noastre pe
marele poet al latinității. Poestul e
de grație și seducție, dăruiește eter-
nizată pagini nemuritoare. Poezia sa
îmbracă forma cristalină de versurilor
pe fondul descrierilor celor mai fine
reacții sufletești. Fin psiholog în ză-
grăvirea lucrării, nu de tablouri pline
de duh asupra societății romane, elean-
gante, distracții, iocurilor proft-
pendade. Poetul trăiește lirismul pro-
fund al durerii, plăcerii, melancoliei,
„este quadam brevis voluptas” și ca o
prezime a viitorului: „Donec eris
felix multos numerabis amicos; Tem-
pora si fuerint nubila, solus eris”,
versuri cu sens aduc: fericirea atrage
lîngă sine prieteni și nenorocire îi
îndepărtează, rămîi singur. Enciclie
care au urmat l-au pretul opera so-

„Eu simt aceea barbară și crudă
Că nu simt precupul de nici unul”.

Intreaga atmosferă rece și încremenită a moartei. Dar și acolo ar vrea

„să nu lina anșat de țara scită
În copia calului bistonian,
Să nu calce cenusa rău înropată.
Și nici dacă mai rămâne ureo simțire
După moarte, umbra sarmatică
Să nu împădinească năutul meu”.

Poate ar fi fost mai bine să vină
Centurionul pe porunca de moarte, sau
Să fi primit vizita doctorului ce des-
chide câteva clipe virale condamnării,
sau să fi lăsat opera împăratului
preamărind-l pentru tratamentul
de-a-îi trimis... „acolo unde s-au dus
regele Ancus și Tullius”.

El nu poate uita Roma, patria și pe
soția sa; toate îi sferdelesc amintirea
și dorul îi măcină. O lungă scrisoare
către Cezar rămâne fără rezultat. A-
saltează pe prieteni și pe cunoscuți
cu scrisori în care îl imploră să în-
tervină ca să i se schimbe măcar lo-
cul surghiunului. De la Roma sosește
vești din ce în ce mai triste. Fostul
său prieten Casius Severus încerca
să îl soție, pe Fabia. Pe acest om
„cu sufletul uns cu fere de nădăruț”
l blestemă să alba aceeași soartă ca
el. Albinovanus Celsus care l-a îm-
necat să se sinucidă la Roma, a murit.
Sinuciderea învâltită în mister
a lui Fabius Maximus, ultimul
prieteni, face să i piară ul-
tima speranță. Incepe drumul lung
și greu al resemnării. Toate năsture
reînnoașterii și revederii căzând,
pe pământul său; din ele vor rădări
poate flori mai frumoase decât „peti-
tul searbad” și rece, iar „copacii chir-
ci și de selet” vor rădăci mai mindri
bragi spre cer. Bucuri rezumătorii
și face loc: „lată-n a geților țară-să”.
Ei bine, să mor printre dinsti. / Bine-
l îmbrățișează speranța / Ce te ajută /
Să socotești ca va fi / Ceea ce lu-i
dorăși!

Strigătul de dezădărire este acce-
rit și uitat, „apoi urmează țărta de a
și să renunși la speranță”. Poetul în-
tră din nou în grația muzelor. Con-
tinuă și refacă „Pastelul”. În care simt
dăncările sărbătorii și dăncările
romani. Se apropie mai mult de locu-
riile și oamenii în mijlocul cărora tră-
iește. Învață limba și ascultă povești.
Oamenii nu simt așa de răi. Viața sălba-
tică pe care o dăc de încrețite frun-
ze, grele și rezemată, dar sufletele lor
e cald, cald ca soarele ce străluce sozii
peșterii de aur din acvoriile Romei.
Amintirile nu-i mai doboră. Acum îl
interesează viața, locurile și credința
acestor oameni care l-au dorit
dragi. De la Roma sosește vestea
lui Octavian August. Urmează o perioadă
sombură a domniei lui Tiberiu. Putea
oare veni iertarea pentru surghiunul
de la Tiberia și Lavinia nu va oșni
nicodată iertare. Se apropie și mai
mult de oameni și locuri. Scriso-
are al, face chiar poezii pe care bar-
barii și sălbaticii locuitori le ascultă
brăzii de muzica lor. Regele Cotus al
geților îl apreciază și-l respectă. Este
incoronat ca cetățean de onoare al
Tomisului și cetățean privilegiat al
intregii Peninsula. „Îmi spănește al
meu suflet prin artă” — spune poetul
în Tristia. Se rădăse. Gădise ade-
vărul și al năsture sale, fondăria mu-
zeelor. Nu-i mai mistuiau dorurile
din dănc. Cenușa rădăse undeva, la
Iund, și depărările erau înșite de
amintirile uitale. Si ca ultimă știri,
aruncat cu frunzele celor ce l-au
uitat. „Eu de pildă, lăsat de a mea
țară de voi și de casă, după ce mi
jusesse rădăit tot ce putură să mi ia,
eu mi găsesc și iovarăși și bucurii
în talentu-mi”.

Atunci trecuți anii. Poetul a îm-
brățișat viața. Totul dintr-o dată
întrele s-au stins în el și simte că arde
o singură lucrare: tortă talentului
care va lumina peste veacuri și
veacuri. „Poate cu patosul crunt să mi
ia oricine viața. Însă chiar după ce
mor, gloria mea va trăi. Cât timp răz-
boinică Roma eternă vedea-oa supușă
pe colinele și lumea, eu voi fi cînt”.
Și într-adevăr, împărății și zeii au
murit. Dar marelui poet latin, mort pe
meleagurile patriei noastre, trăiește.
Tortă lui a străpuns veacurile și lu-
minează încă.

GEORGE VOINEA

Mai multă grijă bibliotecilor școlare

Bibliotecile școlare contribuie în-
tr-o măsură însemnată la
buna desfășurare a procesu-
lui de învățămînt. Prin conș-
tientizarea și perfecționarea
muncii lor de instruire și educare,
cit și pe elevi, în lărgirea orizon-
tului lor cultural și în formarea
caracterului lor. Tocmai de aceea
este necesar să se pună la dispozi-
ția școlilor un fond cit mai va-
riat de cărți și să se stimuleze
studierea acestuia. Totodată, se
impune ca bibliotecile, prin stru-
ctura fondului de cărți, să țină seama
de stă de preocupări a elevilor la
diferite vârste în decursul școlari-
tății, de accesibilitatea tematicii
cărților, de valoarea lor educativă.

Ținînd seama de rolul important
al bibliotecii școlare, în baza
Comisiei Controlului de Stat au
controlat câteva asemenea biblioteci
din regiunile București, Stalin și
Iasi, precum și din orașul București.
Din cele constatate în urma
vizitelor merită a fi scoase în eviden-
ță câteva aspecte — caracteristice,
de altfel, pentru activitatea majo-
rității bibliotecilor școlare.

De această activitate se pot spu-
ne multe lucruri frumoase. Iată, de
pildă, cum lucrează bibliotecarii
școlilor medii „C. Negruzzi” și „M.
Sadoveanu” din Iasi. În vederea
înzestrării corespunzătoare a biblio-
teci cu cărți și se consultă cu
profesorii de specialitate și acordă
în deosebi o mare atenție asigu-
rării bibliografiei necesare procesu-
lui de învățămînt. Așa cum o și în-
țeleg ei sînt deseori văzuți la Co-
latura bibliotecilor din Iasi, pentru
să cunoască noaptele apărute,
se îngrijesc ca titlurile necesare ele-
vilor să se aște în biblioteca școlară,
popularizate în rîndul cadrelor didac-
tice și al elevilor conținutul căr-
ților noi — prin recenzii, lecturi
literare etc. Elevii vin cu drag la
bibliotecă. Îi consultă cu încredere
pe bibliotecarii în legătură cu lec-
tura lor.

Ar fi bine dacă am putea vorbi
la fel despre toate bibliotecile școl-
are. Din păcate, însă, lucrurile nu
se potec pretutindeni așa.

În multe școli se înregistrează lipsa
de interes a unor profesori de spe-
cialitate — în deosebi a celor de
limbă și literatură, de istorie,
biologie etc. — față de lectura elevilor.
față de munca individuală a
copiilor cu cartea, față de activi-
tatea bibliotecii. Aceștia pur și sim-
pu nu cunosc cărțile existente în
bibliotecă. În loc să mărgăci cit mai
des în bibliotecă, să pregătească din
timp bibliografia necesară lecțiilor
următoare, lasă această importantă
latură a muncii didactice exclu-
siv pe seama bibliotecarului și a
elevilor. Astfel se explică și apro-
vizionarea formală, odată pe an,
majorității bibliotecilor școlare, nu
mai pe motivul că fondurile fre-
bucite cheltuite. Și ele sînt cheltuite
la sfîrșitul lunii decembrie, cumpă-
rîndu-se ceea ce se găsește în mo-
mentul respectiv la colecțiară sau
în librării. Cum e și firesc într-o

asemenea situație, fondul de cărți
cu care sînt înzestrată aceste bi-
blioteci nu corespunde dect în mică
măsură necesităților procesului de
învățămînt. Se găsește în schimb,
în unele școli de 7 ani și medii, tra-
tate de medicină, de tehnică, lu-
crări din domeniul comerțului și
altele, cu totul inutile altele. De
exemplu, în biblioteca școlii medii
nr. 3 din București se află titluri
ca: „Manual pentru creșterea și în-
grijirea cinelului de serviciu”;
„Cum ridicăm productivitatea veclo-
rului etc. În biblioteca școlii nr. 7
din Paris, regiunea București,
poți găsi volumele: „Îndrumător
tehnic pentru bazele de recepțio-
nare”, „Finanțarea și creditarea co-
merțului sovietic” etc.

Din multe analize lipsesc lu-
crările clasice literaturii române,
al căror conținut reprezintă însă
o bibliografie obligatorie pentru
elevi. Aceștia sînt obligați să se re-
zume la fragmentele apărute în
manuale sau antologii fără să
poată asupra a vedea de ansam-
blu asupra conținutului și temati-
cii operei, a stilului și orientării
autorului etc. În condițiile în care
mai multe școli, ar trebui în-
tensificată citirea de volume car-
tonate destinate în primul rînd a-
cestor bibliotecii.

Neglijența în munca cu cartea se
constată nu numai la nivelul biblio-
teci, ci și la diferite organe res-
ponsabile de bunul mers al școlii.
De multe ori cărțile cumpărate de
către secțiile raionale stau timp
indeterminat nedescule. Bunoară, în
raionul Snagov o serie de cărți au
stăt nedifuzate din august 1956 pînă
în mai 1957.

De multe ori cărțile expediate la
școlile „de centru” zac lung de zile
fără a fi repartizate școlilor din sa-
tele vecine (cazul comunel Lețcani,
regiunea Iași).

Dar nu numai difuzarea cărților
este neglijată, ci și structura fon-
dului de cărți. Unii școlii de
învățămînt și cultură au lăsat
sarcina aprovizionării școlilor cu
cărți pe seama planificatorului sau
contabilului. Este împedecă că aceș-
tia nu pot aprecia în ce măsură sînt
accesibile cărțile, dacă sînt sau nu
legate de program, potrivit nive-
lului de vîrstă al elevilor.

Ținînd seama de lipsurile care se
constată în activitatea bibliotecilor
școlare și de faptul că ele au conș-
cinența asupra desfășurării procesu-
lui instructiv-educativ, este necesar
ca învățătorii și profesorii să studie-
ze în acest an școlar cu mai mult
interes și seriozitate munca biblio-
teci și să se angajeze în activități
pentru îmbunătățirea sistemului de
aprovizionare, pentru o mai bună
organizare a bibliotecii, pentru an-
trenarea elevilor spre lectura indi-
viduală etc. De asemenea, problema
bibliotecii școlare trebuie să fie în
locul cuvenit în sfera de preocu-
pări a organelor de învățămînt.

Este de neînteles faptul că unii
profesori organizează bibliotecii pe
clase cu sprijinul elevilor și părin-
ților, în timp ce neglijează complet

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii Cursuri de calificare

În vederea îmbunătățirii conti-
nue a nivelului învățămîntului
la clasele V—VII și pentru a
da posibilitatea cadrelor didactice
în vîrstă, care predau la aceste clase,
să-și completeze studiile, prin Or-
dinelul ministrului Învățămîntului și
Culturii nr. 138/1957, s-a aprobat or-
ganizarea unor cursuri speciale de
pregătire profesională a cadrelor din
această categorie, în vederea acestor
lucru ca profesori cu dreptul de a pre-
da la clasele I—VII.

Cursurile speciale de pregătire vor
fi organizate de institutele inter-
regionale de perfecționare a cadrelor
didactice din București, Cluj, Iași și
Timisoara, pe următoarele grupe de
specialități: matematică—fizică; știin-
te naturale—geografie—chimie;
limba română (limba maternă) — is-
torie — constituție; limba rusă.

Aceste cursuri vor avea o durată de
doi ani (1957—1958 și 1958—
1959); fiecare an de pregătire va cu-
prinde două etape: etapa fără frecven-
ță, între 1 octombrie—30 iunie și
etapa cu frecvență, pe timp de 2 luni
(iulie și august ale fiecărui an).

În etapa fără frecvență, metoda de
bază a pregătirii va fi individuală. În
aceea a studiului individual, pe baza
programelor aprobate de Ministerul
Învățămîntului și Culturii.

Institutele de perfecționare, cu
sprijinul secțiilor de învățămînt și
cultură — regionale și raionale —
vor organiza în centre de regiuni sau
de raioane consultații individuale și
colective cu cadrele cuprinse în ace-
ste cursuri. Consultațiile vor putea
fi organizate și în timpul vacanței
de iarnă și primăvară.

În timpul celor doi ani, fiecare ca-
dru didactic cuprins la cursuri și se
va face o inspecție la specialitatea
sau grupa de specialități pentru care
se califică, de către un inspector re-
gional sau raional de specialitatea
respectivă.

Constataările vor fi consemnate în-
tr-un proces-verbal și apreciate cu
note de 10—1. Cadrele didactice care
nu au obținut nota 5 mai pot cere o
singură dată să fie inspectate. Nota
obținută la inspecție, împreună cu
nota obținută la examenul de absol-
vire a cursului, formează media gene-
rală.

Cadrele didactice înscrise la
cursuri vor fi scutite în timpul anului
școlar de activitatea extrascolară.

Etapa cu frecvență se va desfășu-
ra în lunile iulie și august pe baza
unei programe speciale elaborate de
ministri, și care va cuprinde lecții,
seminarii, lucrări practice, potrivit
specificului fiecărei specialități.

La sfîrșitul etapei cu frecvență a
anului intil se vor organiza examene
de promovare la toate obiectele pre-
văzute în planul de învățămînt al a-
nului respectiv. Candidații care la ace-
ste examene nu obțin cel puțin
nota 5 la fiecare obiect se examina-
tează.

La sfîrșitul celui de-al doilea an de
pregătire se vor organiza examene
de absolvire a cursului special. La
care candidații vor fi examinați din
materla anului doi. Aceste examene
se vor da în fața unor comisiți numite
de Ministerul Învățămîntului și Cul-
turii, avînd ca președinți profesori un-
iversitari.

Cadrele didactice care vor obține
cel puțin nota 5 la toate obiectele
examenului de absolvire vor primi
diplome de absolvire, pe baza cărora
vor putea fi atestate ca profesori cu
dreptul de a preda la clasele I—VII
ca și absolvenții cu examen de stat
al institutelor pedagogice cu durata
de 2 ani.

Pot fi admisi la aceste cursuri cel
care solicită înscrierea și îndeplinește
următoarele condiții: să fi avut vîrș-
ta minimă de 40 de ani împliniți la
data de 11.VII.1956, data apariției
H.C.M. nr. 1380/1956, să fie absolven-
ți al școlilor normale (pedago-
gice) cu diplomă de capacitate
pentru învățător, examen
de stat sau de absolvire, de profes-
ori-maestri (maestri), care în urma
aplicării legii pentru reforma învă-
țămîntului din anul 1948 n-au mai pu-
tut fi încadrați în specialitatea lor,
dacă au ca studii de bază absolvirea
unei școli medii cu diplomă (certifi-
cat) de absolvire sau să alba o li-
cență în alte specialități, dacă funcțio-
nează în învățămînt dinainte de
reforma învățămîntului; să alba o ve-
chime de cel puțin 5 ani de funcțio-
nare neîntreruptă ca profesor la cla-
sele V—VII sau să alba o diplomă de
dat în fiecare an școlar cel puțin una
din specialitățile grupii pentru care
cer înscrierea la curs; să fie propuși
de către secțiile de învățămînt și cul-
tura ale comitetelor executive ale
sfatului popular regional, pe baza
recomandărilor făcute de către comi-
siile instituite în acest scop la fiecare
raion și formate din șeful secției de
învățămînt și cultură, inspectorii școl-
ari, președintele comitetului sindical
raional al muncitorilor din învă-
țămînt.

Cererea de înscriere vor fi însoțite
de următoarele acte: copie de pe ac-
tele de studii; dovadă de funcționare
neîntreruptă de cel puțin 5 ani ca
profesor la clasele V—VII la una din
specialitățile pentru care se organi-
zează cursurile de pregătire, cu spe-
cificarea perioadelor în care au pre-
dat fiecare obiect; copie de pe certi-
ficatul de naștere.

Cursanții vor plăti o taxă de șco-
laritate ca și studenții din învățămînt
superior fără frecvență.

Institutele interregionale vor primi
de la Ministerul Învățămîntului și
Culturii planurile și programele de
nvățămînt și instrucțiuni speciale cu
privire la examene.

Pînă la data de 1 octombrie 1957
e va face recrutarea de către ra-
ioane și regiuni, iar înscrierea cadre-
lor didactice pentru aceste cursuri se
va confirma pînă la 15 octombrie
1957. Din acest moment cadrele în-
scrise se consideră cursanți și vor
participa la toate obligațiile prevă-
zute în aceste instrucțiuni.

OSCAR ROȘEANU
controlor principal de stat,
TEDOR MUGICA
controlor de stat

INSEMĂNĂRI BIBLIOGRAFICE

O carte interesantă despre pionieri

FLORAR sau „luna florilor”
este numele popular al lunii
mai... Deoarece imediat după
30 aprilie 1949 au început să
la ființă în întreaga țară primele
noastre detașamente și unități de
pionieri, în multe locuri copiii la
gîntul cărora înflorea pe atunci
cravata roșie au fost numiți „flori
de mai”, expresie care a rămas pen-
tru mulți sinonimă cu numele de
pionieri... În volumul „Flori de
mai” de A. Weiss, recent tipărit
de Editura Tineretului, sînt cuprinse
pagini frumoase despre viața și ac-
tívitatea pionierilor.

Din numeroasele fapte din viața
și activitatea organizațiilor de pio-
nieri, cunoscute personal de autor,
sînt așezate cele mai semnifi-
cative, care pot lămurii oricărui
cititor câteva lucruri în legătură cu
organizația de pionieri.

Volumul se adresează, după cum
ține s-o sublinieze explicit autorul,
părinților și celor care se ocupă de
educația copiilor în mod special
adică, în ordinea enumerării, fă-
cute de autor: instructorii de pio-
nieri, învățătorii, profesorii, secre-
tari ai organizațiilor de bază U.T.M.,

membri ai comitetelor U.T.M. etc.).
Căutînd să dea problemelor o
prezentare cât mai atractivă, auto-
rul utilizează, de cele mai multe
ori cu succes, unele „trucuri” liti-
raro-gazetărești: reportajul literar,
mici schițe, portrete sau povestiri
etc. Aceiași scop se urmărește și în
descrierea activității și intereselor
de mai”, expresie care a rămas pen-
tru mulți sinonimă cu numele de
pionieri... În volumul „Flori de
mai” de A. Weiss, recent tipărit
de Editura Tineretului, sînt cuprinse
pagini frumoase despre viața și ac-
tívitatea pionierilor.

Din numeroasele fapte din viața
și activitatea organizațiilor de pio-
nieri, cunoscute personal de autor,
sînt așezate cele mai semnifi-
cative, care pot lămurii oricărui
cititor câteva lucruri în legătură cu
organizația de pionieri.

Volumul se adresează, după cum
ține s-o sublinieze explicit autorul,
părinților și celor care se ocupă de
educația copiilor în mod special
adică, în ordinea enumerării, fă-
cute de autor: instructorii de pio-
nieri, învățătorii, profesorii, secre-
tari ai organizațiilor de bază U.T.M.,

din capitolele lucrării: „Profesoara
noastră” și „Un capitol de sinte-
ză”. A. Weiss arată, mai întil, că-
lățile instructive ale trecutului de
a găsi soluția justă a acestor pro-
bleme, subliniind că pseudosoluții
date n-au făcut, de cele mai multe
ori, decît să creeze un paralelism
inutil și chiar dăunător între ac-
tívitatea organizației de pionieri și
munca profesorilor. Nu s-au găsit
forme specifice vieții pînclerestii
care să ducă, cu adevărat și efec-
tiv, la sprijinirea muncii școlare.
În continuare, autorul insistă asu-
pra citorva din formele specifi-
ce folosite astăzi de organizația de
pionieri și anume: crearea unei o-
pinii publice de combatere a mani-
festărilor negative ale elevilor, lărgi-
rea orizontului de cunoștințe al
acestora (cercuri pe materii, adu-
nări cu temă).

I-am reproșat autorului — care
vorbește, uneori pe drept, cu ironie
și dispreț despre unii „pedago-
gici” (între ghilimele, după cum îi
place să-i indice autorul pe falșii
educatori) — că nu s-a apropiat cu
mai multă înțelegere și interes, cu
mai multă atenție de munca rodni-
că a învățătorilor și profesorilor
din școlile pentru care învățămîntul
e exact și multilateral, atunci cînd
e vorba de legătura dintre școală și
organizația de pionieri în opera co-
mună, de educația comunistă a co-
piilor. Poate că, dacă ar fi cu-
noscut mai bine această ac-
tívitate, autorul n-ar mai fi
afirmat că în clasa a VI-a elevii
noștri încep cursul de chimie, sau
că ar mai fi posibil, astăzi, ca o
profesoară, chiar începătoare, să
spună elevilor, la prima lecție a
cursului respectiv, în clasa a VII-a,
următoarele: „Iată, copii, începem
materia de anul acesta cu unul din-
tre cele mai cunoscute elemente ale
naturii: apa. Analiza chimică a apei
dovedește că ea este constituită din
alte două elemente: hidrogenul și
oxigenul. Vom începe deci prin a
studia caracteristicile fizice și chi-
mice ale acestor două elemente”
(capitolul „Profesoara noastră”). Este
greu de crezut că o profesoară
poate vorbi așa și cu copiii care nu
au primit nici o pregătire în do-
meniul chimiei.

Lucrarea, deși înegală ca valoare
(sînt și capitole cu totul slabe, ca
de pildă: „Un palat ca-n basme”)
este totuși o carte interesantă care
amuzîndu-te, te învață și, în același
timp, prin bogăția de exemple, îți
umple sufletul de nespuse multumi-
ce că în școală datorită munci
conjugate a profesorilor și a orga-
nizației de pionieri, crește astăzi
un minunat tineret nou, mîndru și
nădeidea realizării de mine în
patria noastră.

I. CREMER

Maestrul George Georgescu

Maestrul George Georgescu, mare
nostru dirijor de orchestră și
unul din marii dirijori ai lumii, a
împlinit 70 de ani.

Vîrstă e un artificiu aritmetic
care nu atînge, în toate cazurile,
izvoarele vieții și puterea creației.
Sînt într-adevăr oameni care, la
vîrste nepermeabile, se epuizează u
șor, nu mai au ce spune și de
planul unui azi actual trec din-
tr-o dată pe planul unui ieri
irrevocabil. Dar sînt și personali-
tăți cărora vîrsta le inspiră liniile
auguste ale unui destin împlinit și
ale unei măiestrii ajunse la desă-
vîrșire. O asemenea personalitate
este maestrul George Georgescu.

Arta interpretării orchestrale este
relativ nouă. Ea s-a impus prin
talentele unor dirijori excepționali
și a ajuns o necesitate de prim or-
din al tuturor compozitorilor, cit și
pentru public. Nu rareori interpre-
tarea unui mare dirijor înseamnă
o revelație pentru compozitorii în-
șiși. „Pentru a treia sau a patra
oară, în toată viața mea de compo-
zitor”, zice George Enescu în tr-o
scrisoare adresată maestrului
Georgescu, „am avut adevărate e-
motie, nespuse de dulce, pe care
o resimte autorul cînd se simte
în fine înțeles”.

Publicul, însă, este ajutat să pă-
trundă în adîncul concepției com-
pozitorilor și să surprindă în fra-
ntele limpezi ale interpretării în-
telesurile adînc, semnificația sau
ciclosul unei simțiri în luptă cu
marile probleme ale vieții.

A spune despre maestrul George
Georgescu că este un vrăjitor ar
însemna să lipsim arta sa de
acel caracter de consistență care
dă siguranță și consistență inter-
pretărilor sale. Este drept însă că
limitele conștienței și ale studiu-
lui aduc întotdeauna depășite.

</

SUCCESE ALE ȘCOLII SOVIETICE în politehnizarea învățământului

Septembrie 1957. La școala-internat nr. 10 din Moscova, înainte de începerea cursurilor

Ce spun elevii

La școala medie nr. 596 din Moscova apare cu regularitate gazeta de perele a elevilor. „Uzina și școala”. Se pot citi în această gazetă lucrări deosebit de interesante în legătură cu practica în producție a elevilor. „Energo-pribor”, „Fiecare dintre noi — a scris elevul Iurii Vasin din clasa X-a „C”, după prima zi de practică — ne-am ocupat locuri în uzină și am făcut cunoștință cu noul nostru profesor. Acesta ne predă acum o parte deosebit de interesantă din știința științii — nu ca la școală, din cărți ci cu totul altfel. Vom munci la mașini a căror funcționare se bazează pe legile fizicii. Din prima zi de practică am înțeles bine ce reprezintă un condensator și la școala fizică, chimie și la alte discipline este strins legat de producție”.

Eleva Galia Mavrod, de la aceeași școală, scrie după o perioadă de practică: „Stau la mașină și simt că totul este nou în suflet: lucrez acum ca un adevărat muncitor. Manevrez cu încredere prârghia de comandă și alături, în îndă, cad una după alta piesele — rezultatul muncii mele. Pe lângă mine trece un muncitor care îmi șoptește: foarte bine. Fiecare trebuie să învețe și care să citească și mașina să conducă. Cu răbdare și muncă reușești întotdeauna”.

Eleva Tamara Rîbnikova, care a făcut practicant un timp la secția de montaj a unei uzine din Celiabinsk, scrie în jurnalul ei: „Am avut prilejul, printre altele, să muncesc la mașina electrică. La lecțiile de fizică am învățat despre magnet și proprietățile lor; știam că poliul de acest fel se resping, că cel contrari se atrag, dar nu dădeam mare importanță acestui fenomen. Mă gândeam, am avut prilejul să-l cunosc importanta practică: cum nu așezam bine magnetul, șerla nu funcționa. Tot în uzină am înțeles mai bine ce reprezintă un condensator și la ce folosește el”.

Practica în producție, în uzină și în unități agricole, excursiile și vizitele în întreprinderi, ca și celele forme de legare a școlii de producție dau într-adevăr elevilor posibilitatea să își însușească mai bine cunoștințele, să le înțeleagă mai adânc și să le folosească în viață.

Întimplându-se cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, învățătorii și profesorii din U.R.S.S. trec cu mândrie în revistă succesele pe care le-a obținut școala în anii puterii socialiste. Urmasii delașament al pedagogilor din Tara Socialismului a dobândit și dobândește rezultate strălucite în înzestrarea tinerilor generații în educarea comunistă a omului sovietic. Aceste rezultate se obțin în mările realizări obținute de poporul sovietic în toate ramurile industriei, în agricultură, în arta și literatura sovietică, în succesele remarcabile ale oamenilor de știință sovietici. Înarmând tineretul cu cunoștințe temeinice asupra bazelor științelor, pedagogii sovietici dau cea mai mare atenție apropiării școlii de viață, de activitatea producției. Tot mai mult, odată cu însușirea unor cunoștințe teoretice adânc și sistematice, în școala sovietică elevii își însușesc cunoștințele asupra bazelor producției moderne industriale și agricole, capătă deprinderi practice utile în activitatea producției.

În școala sovietică învățământul politehnic se realizează pe căi variate — în cadrul lecțiilor de fizică, chimie, biologie, geografie, desen, în cadrul unor discipline speciale, cum sunt celele despre mașini, despre agricultură, despre electrotehnică, în cadrul lucrărilor practice efectuate în laboratoarele școlare, pe parcelele experimentale sau în atelierul școlilor, în timpul practicilor de producție în uzine, fabrici, colhozuri, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare, în cadrul cercurilor școlare tehnice și agricole, cu prilejul excursiilor organizate în diferite unități producției etc. Aceste cli sunt mereu perfecționate prin inițiativa creatorilor a școlilor de mii de învățători și profesori.

Redăm mai jos câteva aspecte din activitatea unor școli și profesori în domeniul politehnizării învățământului, spiculate din presa pedagogică sovietică.

Alături de muncitori

La școala medie nr. 91 din orașul Celiabinsk, practica în producție a fost introdusă pentru prima oară în cursul anului școlar 1955/56. Consiliul tehnic din școală, care conduce această activitate, este alcătuit din directorul școlii, profesorii de fizică, conducătorii cercurilor tehnice, unii părinți ai elevilor și reprezentanți ai uzinelor unde se efectuează practica. Consiliul a alcătuit programa după care se desfășoară practica, a stabilit uzinele în care are loc aceasta, a asigurat condițiile pentru efectuarea ei fără a stingeri procesul de producție, dar dând elevilor posibilitatea să cunoască toate aspectele acestuia. Fiecare elev, lucrând alături de muncitori, se familiarizează, în uzina unde își desfășoară practica, cu întreaga proces de muncă, trecând prin diferite secții.

Elevii claselor a X-a, de pildă, au efectuat în anul trecut practica în producție la uzina „Teplobior”. Ei au lucrat timp de 4 ore în fiecare săptămână, trecând treptat prin secțiile de turnătorie, termică, mecanică, de montaj, galvanică, experimentală, prin laboratoarele de electrotehnică, chimie, fotografice. La secția de turnătorie, ei au putut cunoaște, bunăoară, lucrările de pregătire pentru turnare — pregătirea formelor, turnarea în forme etc. — iar apoi au trecut la aplicații practice, sub conducerea maistrului sau a unor muncitori calificai.

La secția de mecanică, elevii claselor a X-a au căpătat mai înțelegerea teoretică în legătură cu prelucrarea metalelor. Ei au studiat aici construcția strungului modern, funcționarea și mînuirea lui, diferitele operații care se pot efectua la strung,

pentru instruirea practică a elevilor, două tractoare HTZ, o semănătoare, pluguri și diferite unelte agricole, un strung și o mașină de găurit, aparate pentru laboratorul de fizică. De asemenea, a donat școlii suma de 5000 de ruble pentru înzestrarea atelierelor și laboratoarelor, a contribuit la electrificarea cabinetelor școlare.

Rezultatul cel mai bun al ajutorului pe care îl acordă școlii staționa de mașini și tractoare îl constituie, fără îndoială, cel 85 de absolvenți care acum lucrează în colhoz și la S.M.T.

Și cea mai mare parte a uzinelor și fabricilor din Uniunea Sovietică acordă un sprijin însemnat școlilor în realizarea învățământului politehnic. De pildă, uzina „Șerp i molot” din Harkov a înzestrat atelierul de mecanică, lăcătușerie și timpărie ale școlii medii nr. 23 și nr.111 din localitate. Comsomolștii din uzină au confecționat pentru elevi numeroase truse cu instrumentele necesare lucrărilor practice. La fel procedează muncitorii din numeroase alte întreprinderi ale Uniunii Sovietice. Cu ajutorul acestor întreprinderi, școlile obțin rezultate tot mai însemnate în pregătirea politehnică a elevilor.

Un S. M. T. școlar

La școala medie din Malaja Ekaterinskaja (raionul Scerbinsk) a luat ființă o stațiune școlară de mașini și tractoare. În organizarea stațiunii, conducerea școlii a pornit de la ideea că absolvenții vor fi mai bine pregătiți dacă odată cu terminarea școlii vor ști și o specialitate pentru a se putea încadra de îndată în producție.

Colhozul Șevcenko din localitate a pus la dispoziția școlii un teren de 50 ha, 10 cai și inventarul necesar lucrărilor agricole, iar stațiunea de mașini și tractoare din Malaja Ekaterinskaja a dat elevilor un tractor KD-35. Cu aprobarea organelor de învățământ s-au introdus în programa școlii un curs de agrotehnică și unul de mecanizare. Aceste cursuri sînt conduse de specialiștii din colhoz.

Însușindu-și în cadrul acestor noi discipline cunoștințele teoretice de agricultură, elevii au efectuat totodată lucrări practice pe teren. În timpul iernii ei au studiat construcția tractorului, a combinei și a altor mașini agricole și au învățat să le conducă, astfel încît, în perioada lucrărilor pe teren, ei au putut desfășura o muncă interesantă.

Apropo toți absolvenții școlii au dat, odată cu examenul de maturitate, și examen pentru diploma de maistru. Ei au obținut la aceste examene rezultate bune, deoarece studierea disciplinelor agricole și lucrările practice în stațiunea de mașini a școlii au contribuit la o mai bună însușire a cunoștințelor de fizică, chimie, biologie, matematică.

S-a îmbunătățit simțitor și disciplina elevilor. „Elevul Mironenko — scrie directorul școlii, I. Terikov, într-un articol publicat în „Ucheitskaia gazeta”, nr. 101 din 1957 — lipsea adeseori de la lecții, venea la școală fără cărți și caiete, vorbea nepoliticos cu profesorii. În clasa a IX-a el a intrat în grupa care face practică în stațiunea școlii. Cîrînd, elevul l-au ales în conducerea stațiunii. A început să învețe, a devenit mai exigent față de el însuși și față de ceilalți. Elevul Anatolii Ieltusko — scrie directorul — a terminat cu greutate clasa a VII-a, era nedisciplinat. S-a înscris însă printre primii la cursul de tractoriști și aceasta l-a ajutat să termine clasa numai cu note de „bine” și „foarte bine”.

Ord de fizică la școala medie nr. 740 din Moscova

Practică pe ogoare

Practica în producție ca mijloc important de realizare a învățământului politehnic este folosită nu numai în școlile orășenești ale Uniunii Sovietice, ci și în școlile sătești. După cum este și firesc, la aceste școli practica în producție se desfășoară în colhozuri, sovhozuri sau pe lângă stațiunile de mașini și tractoare. La școala medie din Si-verskaia (regiunea Leningrad), bunăoară, practica elevilor din clasele a VIII-a este organizată la colhozul „In amintirea lui Ilici” și are ca scop să le dea acestora posibilitatea de a-și însuși deprinderi de executare a unor lucrări agricole, de a înțelege bazele științifice ale producției agricole, de a-și adînci și fixa cunoștințele de biologie și de chimie capătate în clasă.

Conducerea școlii a considerat că pentru a dezvolta interesul elevilor, răspunderea lor pentru munca pe care o depun, pentru a-și ajuta să înțeleagă temeinic procesul de dezvoltare a plantelor, este mai bine ca elevii să se ocupe de cultivarea unei singure plante, de recolta căreia să răspundă. În ultimul timp elevii au acordat o atenție specială cultivării porumbului. Odată cu cunoștințele teoretice referitoare la creșterea acestuia elevii au executat treptat și lucrări practice. Ei au început cu studierea terenului, determinarea acidității solului, cu pregătirea semințelor și îngrășămintelor chimice; au executat apoi toate lucrările de semănare, îngrijire etc. — iar toamna au strîns recolta. Des atenția lor a fost îndreptată în special asupra cultivării unei singure plante, ei au căpătat cunoștințe și deprinderi practice utile în general în munca agricolă. De asemenea, practica în agricultură le-a dat posibilitatea să înțeleagă și să adîncească mai bine și unele cunoștințe din domeniul altor discipline școlare. În adevăr, ridicînd planul terenului pe care l-au lucrat, stabilind aciditatea solului, efectuînd calculul preliminar al recoltei, ei au trebuit să facă apel la cunoștințele de matematică, de chimie, de biologie, de geografie.

Sprijinul oamenilor muncii

Directorul S.M.T.-ului din Klebanovsk (regiunea Vinia), V. Kaciurovski, se mîndrește cu elevii Nicolae Dudin, Alezai Musciak, Leonid Belus, Nicolai Vascelov, Alexandr Nedeveda și alții care conduc combine și tractoare pe ogoarele colhozului Vorosilov.

În ultimii ani specialiștii stațiunii de mașini și tractoare din Klebanovsk au pregătit 70 de tractoriști și 12 alături de combinești dintre elevii școlii. Mecanicul stațiunii conducătorul cercului în care elevii strălucă combina, tractorul și automobilul. Stațiunea a pus la dispoziția școlii.

Congresul de la Leipzig

De curînd au fost date publicității tezele Federației Sindicale Mondiale pentru cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor, care va avea loc la Leipzig între 4-15 octombrie a.c.

Eveniment deosebit de important pentru mișcarea muncitorească internațională, al IV-lea Congres al F.S.M. a atras atenția opiniei publice mondiale cu mult înainte de începerea lui. Cu ocazia sesiunii din ianuarie 1957 a Comitetului executiv al F.S.M., cînd a fost adoptat apelul pentru convocarea Congresului, s-a arătat că revendicările principale care preocupă în cel mai înalt grad, în momentul de față, pe oamenii muncii sînt următoarele: îmbunătățirea condițiilor de muncă și trai; lupta împotriva urmărilor nefaste ale automatizării pentru muncitorii din țările capitaliste; desființarea oricărei discriminări bazate pe vîrstă, sex sau rasă în domeniul salariilor; organizarea unor sisteme de securitate socială sau îmbunătățirea lor acolo unde există; apărarea drepturilor democratice și sindicale; dezarmarea și consolidarea suveranității naționale; dezvoltarea economiei naționale în țările înalte de din punct de vedere industrial.

În cel 4 ani care au trecut de la ultimul său Congres (Viena 1953), F.S.M. a acumulat o bogată experiență, antrenînd milioane de oameni al muncii pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului, hotărîri inspirate din cele mai actuale și arzătoare probleme ale clasei muncitoare. Cel de al IV-lea Congres își propune să studieze și să analizeze această experiență.

Tezele F.S.M. arată că „jelu principal al Congresului este acela de a fi o adunare a unității, o consiliere internațională pentru discuții largi, îndreptate. Acest Congres va aduce aportul său la lărgirea unității de acțiune a maselor de oameni ai muncii din fiecare țară, cit și pe plan

internațional. El va ajuta la stabilirea de noi și mai largi legături sindicale internaționale. El va stimula eforturile depuse în multe țări cu privire la stabilirea de contacte noi și organizarea acțiunilor comune între sindicate care desînsăoară o activitate paralelă și cîteodată chiar concurențiale între ele”.

Oamenii muncii din țara noastră împlinesc cel de al IV-lea Congres al Federației Sindicale Mondiale mobilizîndu-și și mai mult eforturile pentru traducerea în viață a istoricelor hotărîri ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. și ale ultimelor plenary ale C.C. al P.M.R.

Muncitorii din învățământ din patria noastră, devotați idealurilor mărețe ale clasei muncitoare, participă activ la lupta întregului popor pentru lămurirea unei vieți din ce în ce mai bune. În momentul de față, întreaga lor muncă, forța lor creatoare este îndreptată în scopul dezvoltării învățământului și al ridicării nivelului de instruire și educare a tineretului. Învățătorii și profesorii din patria noastră împlinesc cel de al IV-lea Congres mondial al sindicatelor cu hotărîrea ca în noul an școlar să obțină noi succese în educarea tineretului în spiritul păcii. Ei sînt totodată alături de învățătorii și profesorii din țările capitaliste, sprînjîndu-și în lupta pentru democratizarea învățământului din țările lor, pentru îmbunătățirea condițiilor lor de viață, de muncă. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R. — membru în F.I.S.E., departament profesional al F.S.M. — în dorința de a contribui la realizarea unității de luptă pe plan mondial, și-a dezvoltat considerabil contactele cu organizațiile de educatori și profesori din celelalte țări.

Cel de al IV-lea Congres Mondial al Sindicatelor înseamnă pentru organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din țara noastră un nou prilej de intensificare a activității lor, de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

LARGUL ECOU internațional

la mesajul președintelui Consiliului de Miniștri al R. P. R. adresat șefilor de guverne ai celorlalte țări balcanice

Mesajul adresat de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne șefilor de guverne ai celorlalte țări balcanice continuă să facă obiectul a numeroase comentarii în presa internațională.

GRECIA. — Interesul produs de propunerile guvernului român în rîndurile opiniei publice din Grecia se oglîndește în numeroase comentarii ale presei grecești. Ziarul „Eleftheria” subliniază în comentariul său că „Grecia și România au avut în trecut relații excelente pe care le-au restabilit din nou. În consecință, este normal să se examineze cu atenție amicală propunerile cuprinse în scrisoarea premierului român. De asemenea, se înțelege că, din moment ce planul privitor la o conferință balcanică depășește cîmpul relațiilor greco-române, el va fi luat în considerare în cadrul relațiilor internaționale actuale și în special al condițiilor politice din Balcani”.

Anumite ziare continuă să aibă o poziție negativă față de inițiativa șefului guvernului român. De pildă, ziarul „Kathimerini”, fără a analiza în fond propunerile cuprinse în mesaj, anticipează un răspuns negativ din partea guvernului grec la mesajul șefului guvernului român. Ziarul „Avghi”, organul Uniunii democratice a poporului grec, scrie: „Propunerile premierului român a provocat un mare interes și o adevărată emoție în rîndurile poporului grec. Scrisoarea domnului Stoica a devenit subiectul principal al discuțiilor politice în Grecia. Poporul grec înțelege că progresul și prosperitatea sa depind de cooperarea pacifică și colaborarea cu vecinii săi. În consecință, este cu totul îndreptățit nerăbdarea cu care opinia publică așteaptă acceptarea invitației romîne”.

TURCIA. — Presa turcă comentează de asemenea propunerile cuprinse în mesajul primului ministru al R.P. Romîne Ziarul „Ulus”, care apare la Ankara, redă în mod amplu conținutul mesajului șefului guvernului român.

Ziarul „Cumhuriyet”, comentînd mesajul, face un scurt istoric al relațiilor dintre statele balcanice după cel de-al doilea război mondial. Comentatorul Suku Kaia scrie următoarele în ziarul „Hurriyet”: „Este posibil să se afirme, cu toate rezervele, că propunerile Romîniei nu trebuie respinse a priori, că nu există inconveniente sub unghiul economic și geopolitic”.

R.P.F. IUGOSLAVIA. — „Spiritul păcii și prieteniei care caracterizează propunerile primului ministru român, scrie comentatorul ziarului „Borba”, Jozef Smole, constituie fără îndoială factorul cel mai important astăzi pentru țările din Balcani și anume propunerile de a înlătura prin eforturi comune, într-o atmosferă nouă, moștenirea negativă a trecutului și de a dezvolta treptat o colaborare rodnică interbalcanică”.

Rîndul său ziarul „Politika” subliniază că „propunerile Romîniei este pozitivă și bine venită, nu numai pentru spiritul și orientarea sa generală, dar și pentru faptul că deschide noi posibilități de înlăturare, prin eforturile tuturor statelor, a acelor piedici care tulbură relațiile între statele din Balcani”. „Prin bunăvoință, scrie în continuare ziarul „Politika”, va fi posibilă rezolvarea tuturor problemelor litigioase, ceea ce ar aduce o contribuție serioasă la menținerea păcii, deoarece prin aceasta se va dezvolta un spirit de colaborare care va putea constitui baza unei prietenii de lungă durată în Balcani”.

R.P. ALBANIA. — „Colaborarea între țările balcanice este în interesul

dintelui I. B. Tito la mesajul tovarășului Chivu Stoica.

R.P. POLONIA. — Ziarele centrale din R.P. Polonă au publicat largi expuneri ale mesajului primului ministru al R.P. Romîne, Chivu Stoica. Comentînd propunerile guvernului român de a se întruni o conferință a șefilor guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei, Turciei și Romîniei în vederea îmbunătățirii și dezvoltării raporturilor între țările balcanice, „Acesta, arată ziarul, ar fi în interesul general, deoarece contribuie la menținerea păcii în această regiune și în lumea întreagă, avînd o însemnată deosebită pentru aceste țări, afit în ce privește stabilirea de relații de bună vecinătate, cit și pentru folosul reciproc care ar rezulta din dezvoltarea relațiilor economice, culturale și sociale”.

ANGLIA. — Postul de radio Londra subliniază într-un comentariu transmis la 19 septembrie că mesajul primului ministru al R.P. Romîne este „interesant”.

Ziarele britanice „Times” și „Manchester Guardian” publică știri cuprinzînd extrase din mesajul primului ministru Chivu Stoica.

FRANȚA. — Ziarul „Le Monde” publică un articol al corespondentului său special la Atena, Marc Marceau, în care se face o expunere amănunțită a propunerilor cuprinse în mesaj. Comentînd aceste propuneri, corespondentul scrie printre altele: „Inițiativa guvernului român apare ca foarte importantă și înuzătoasă în mod clar eforturile întreprinse în vederea lărgirii colaborării între țările balcanice scîndate în prezent în două blocuri. Guvernul elen studiază cu interes propunerile președintelui de Consiliu român. Este greu să judeci dinainte răspunsul său, căci inițiativa Bucureștilor cere un examen atent și ridică unele probleme delicate”.

„Combat” din 18 septembrie subliniază în legătură cu aceasta faptul că convocarea unei conferințe a țărilor balcanice „ar fi în interesul acestor țări” și că „divergențele de păreri între aceste țări nu trebuie constituite o piedică în calea colaborării lor ci, dimpotrivă, o asemenea colaborare ar ușura înlăturarea divergențelor”.

Studentii japonezi cer interzicerea armei atomice

Peste 1000 de studenți de la instituțiile de învățămînt superior din Tokio s-au întrunit la 17 septembrie la un miting într-unul din parcurile capitalei Japoniei pentru a declara încă odată că sînt ferm hotărîți să obțină interzicerea armelor nucleare.

La miting au rostit cuvîntări de salut rezoluție în care cer ca S.U.A. și Anglia să renunțe la experimentarea armei nucleare în Oceanul Pacific, precum și un apel adresat membrilor Adunării Generale O.N.U. în care li se cere să obțină imediat interzicerea experimentării armei atomice. Yechera, membru al C.C. al Partidului Comunist din Japonia, Vorbitorii și-au exprimat convingerea că studenții japonezi precum și întregul tineret japonez nu vor precupeți eforturile în lupta pentru interzicerea armelor de exterminare în masă. Participanții la miting au adoptat o rezoluție în care cer ca S.U.A. și Anglia să renunțe la experimentarea armei nucleare în Oceanul Pacific, precum și un apel adresat membrilor Adunării Generale O.N.U. în care li se cere să obțină imediat interzicerea experimentării armei atomice.